

สภาเมื่อปี ค.ศ. 1829 นั้นมันก็นั่นนานล่าช้าเสียจนเขาไม่รู้สึกยินดียินร้ายอะไรอีกแล้ว เขาถึงแก่กรรมใน ค.ศ. 1837 อัจฉริยภาพของเขายังไม่ปรากฏแก่สายตาประชาชนอย่างครบถ้วน จนกระทั่งภาพสเก็ทซ์ของเขาจำนวนมากได้ตกเป็นของพิพิธภัณฑ์วิกตอเรียและอัลเบิร์ต ตามพินัยกรรมที่บุตรสาวของเขาทำไว้ให้ใน ค.ศ. 1888

13. โจเซฟ มาลลอร์ด วิลเลียม เทอร์เนอร์ (Joseph Mallord William Turner) จิตรกรโรแมนติกผู้มีอิทธิพลต่อศิลปินอิมเพรสชันนิสต์

ภาพเขียนตัวเองของเทอร์เนอร์

เทอร์เนอร์ เกิดวันที่ 23 เมษายน ค.ศ. 1775 ในเมเดินเลน ย่านโคเวนการ์เด้น ในกรุงลอนดอน ที่บิดาของเขาไปตั้งร้านตัดผมอยู่เป็นเวลาหลายปีมาแล้ว ในวัยเด็กเขาไปอยู่กับลุงที่เบอร์นัทฟอร์ด เพื่อพักฟื้นจากการป่วยไข้ แล้วก็เลยไปเข้าโรงเรียนที่นั่นเป็นเวลา 4 ปีแต่ก็เรียนไม่เก่ง ในเวลานี้เองที่เขาเริ่มลอกเลียนภาพพิมพ์ทิวทัศน์ที่เขาจะหาได้ และตั้งใจจะเป็นศิลปินต่อไป ค.ศ. 1789 เขาได้เข้าศึกษาในสถาบันศิลปะของราชบัณฑิตยสภา เขาวาดภาพจากงานศิลปะโบราณ และศึกษาการวาดภาพวิว ในขั้นนี้เขาก็แสดงความรู้สึกของรูปทรงเป็นธรรมชาติได้ดีแล้ว

ใน ค.ศ. 1791 เทอร์เนอร์ได้แสดงงานที่สถาบันศิลปะเป็นครั้งแรก ในโอกาสเปิดการแสดงประจำปี เป็นภาพสีน้ำ 2 ภาพ หลังการแสดงภาพนั้นแล้วเขาออกสู่ชนบทเพื่อทำภาพวาดเส้นและภาพร่าง และในหลายปีต่อมาก็ได้ไปเที่ยวชมภูมิภาคต่างๆ ของประเทศอังกฤษ ไปเที่ยวสกอตแลนด์และลินคอล์นเชอร์ ในระยะแรกเริ่มของการทำงาน ศิลปะเทอร์เนอร์ยังไม่มีแววของธาตุแท้อันใดปรากฏออกมาตึ๊ง เขาลอกงานวาดเส้นของจิตรกรร่วมสมัยที่มีชื่อเสียงแล้วเวลานั้น และตกอยู่ใต้อิทธิพลของ Thomas Girtin (โรมัส เกอร์ติน) เป็นเวลานานพอสมควร ลักษณะภาพสีน้ำของเขาจึงคล้ายคลึงกับของเกอร์ตินมาก เทอร์เนอร์และเกอร์ตินทำงานอยู่ด้วยกันเป็นเวลา 3 ปี นับแต่ปี ค.ศ. 1795 เป็นต้นมา ที่บ้านของ ดร. โรมัส มอนโร เขาได้ลอกแบบงานของ John Cozens (จอห์น โคเซ็นซ์) อันเป็นการฝึกฝนอย่างดีสำหรับเทอร์เนอร์ ซึ่งรับเอาความรู้อย่างแรงในเรื่ององค์ประกอบภาพของโคเซ็นซ์มาไว้

จากปี ค.ศ. 1791 มาเทอร์เนอร์ได้แสดงงาน ณ ราชบัณฑิตยสถานอย่างสม่ำเสมอ จนกระทั่งปีท้ายๆ ก่อนสิ้นชีวิต สถาบันศิลปะนี้ให้เงินอุดหนุนเขาจำนวนมาก โดยไม่หวังเกรงต่อคำครหาของนักวิจารณ์ศิลปะที่เขาใจงานของเขาผิดๆ หรือคณะกรรมการผู้มีรสนิยมสูงในขณะนั้นที่พากันกล่าวว่าภาพของเขาเป็นภาพที่ยังไม่เสร็จ รายได้ส่วนใหญ่ของเทอร์เนอร์มาจากการขายภาพสีน้ำและภาพพิมพ์ ใน ค.ศ. 1799 เขาได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ประสานงานของสถาบันศิลปะ ปี ค.ศ. 1802 ได้เป็นสมาชิกและปี ค.ศ. 1807 ได้เป็นผู้สอนวิชาทัศนียภาพ แต่เนื่องจากเขาทำงานสอนอย่างขาดหลักเกณฑ์ จึงต้องลาออกจากตำแหน่งในปี ค.ศ. 1836 แต่ต่อมาอีกหลายปี คือ ใน ค.ศ. 1845 เทอร์เนอร์ก็ได้เป็นรองอธิการบดี

เทอร์เนอร์ เขียนภาพสีน้ำแต่เพียงอย่างเดียวจนกระทั่งประมาณ ค.ศ. 1796 ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าในปีนี้เองที่เขาแสดงภาพเขียนสีน้ำมันภาพแรก ปี ค.ศ. 1803 เขาตัดสินใจสร้างห้องแสดงภาพของตัวเองขึ้น ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการบาดหมางกันภายในสถาบันศิลปะประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งก็คือเพราะเขาผลิตงานเพิ่มขึ้นได้มาก และความต้องการงานของเขาก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน การทำเช่นนั้นทำให้เขาเป็นอิสระจากคำวิพากษ์วิจารณ์อันเต็มไปด้วยอคติทั้งหลาย ศิลปินที่มีอิทธิพลต่องานของเขาก็คือ Claude, Richard Wilson (จิตรกรที่เขียนรูปทะเลชาวดัทช์แห่งศตวรรษที่ 17) และรูเบนส์ นอกจากนี้ เทอร์เนอร์ยังนิยมปูแซง (Poussin) แม้ว่าจะไม่ค่อยตามอย่างรูปแบบของเขาก็

นอกจากจะท่องเที่ยวไปทั่วประเทศอังกฤษเพื่อวาดภาพร่างแล้ว เทอร์เนอร์ยังได้ไปเที่ยวแผ่นดินใหญ่ของทวีปยุโรปบ่อยๆ ด้วย เขาไปฝรั่งเศสได้ชมภาพที่นั่นไปเวียนเก็บเอามาไว้เมื่อชนะสงครามและไปสวิตเซอร์แลนด์ในปี ค.ศ. 1802 ภาพร่างเหล่านั้นจะเป็นสิ่งที่เขาใช้ในการเขียนภาพต่อไป ในปี ค.ศ. 1819 เขาไปอิตาลีตามคำแนะนำของ ลอร์ดเร็นซ์ และแม้ว่าภาพวาดเส้นของเขาที่นั่นส่วนมากเป็นภาพตึกก็ตาม สีที่เขาทำตั้งแต่นั้นมาก็ดูสว่างสดใสขึ้น เช่นเดียวกับภาพสีน้ำที่เขาเขียน เขาเริ่มสนใจ

ในเรื่องการเปลี่ยนแปลงของแสง พร้อมกับนั้นก็มองโลกด้วยสายตาที่เป็นส่วนตัวยิ่งขึ้น จากภาพพายุในแบบโรแมนติกกลับเปลี่ยนมาเป็นการจัดแสง สี บรรยากาศที่ละเอียดอ่อนขึ้น เทอร์เนอร์ กลับไปอิตาลีอีกใน ค.ศ. 1828 และไปเวนีส์ในอีก 7 ปีต่อมาและอีกครั้งหนึ่งในปี ค.ศ. 1840 พอมาถึงปีนี้เขาก็ได้พัฒนาวิธีการเขียนภาพที่เปรียบประดุจงานอิมเพรสชันนิสต์ได้แล้ว ภาพเมืองเวนีส์ครั้งหลังๆ นี้ดูมีบรรยากาศเบาบางลง แต่สีก็ยังคงสดใสอยู่อย่างเดิม ในปีท้ายๆ ของชีวิตเทอร์เนอร์สร้างภาพที่ให้บรรยากาศและแสงอันน่ามหัศจรรย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพ *The Fighting Temeraire* (เรือคะนองศึก ค.ศ. 1838) ภาพ *Snowstorm* (ค.ศ. 1842) และภาพ *Rain, Steam and Speed* (ค.ศ. 1844) ซึ่งเป็นภาพเขียนสีน้ำมันภาพสุดท้ายที่เขานำออกแสดง ในปีท้ายๆ นี้ไม่ค่อยมีผู้นิยมชมชอบงานของเขานัก John Ruskin จึงนำเขาออกสู่สายตาประชาชนโดยใช้หนังสือ "Modern Painter" เป็นสื่อ ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 1843 เทอร์เนอร์มีนิสัยรักสันโดษ และในบั้นปลายของชีวิตเมื่อเขาเจ็บป่วยและหม่นหมอง แนวโน้มนี้ก็เพิ่มมากขึ้น เขาหลบไปอยู่ ณ กระโจมในเชลซี อันเป็นที่ซึ่งเขาเฝ้ามองสายน้ำในแม่น้ำได้ แล้วสิ้นชีวิตลงที่นั่นเมื่อ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1851

ภาพเรือบรรทุกทาส ค.ศ. 1840 ภาพเขียนสีน้ำมัน ขนาด $35\frac{3}{4} \times 48$ ไขมันอาร์ต บอสตัน

เทคนิคส่วนตัวของเทอร์เนอร์ ทำให้เขากลายเป็นผู้นำลัทธิศิลปะอิมเพรสชันนิสต์ไปไม่มากนัก แต่ทว่าเขาไม่ได้เขียนภาพจากธรรมชาติโดยตรง